

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Industriministeren (Trøjborg):

Fremskridtspartiets forslag til afskaffelse af offentlige repræsentanter i pengeinstitutter og realkreditinstitutter er en uændret genfremsættelse af det af Fremskridtspartiet fremsatte lovforslag nr. L 218 af 31. januar 1992, der blev forkastet. Kun Fremskridtspartiet stemte for.

Der skal ikke herske nogen som helst tvivl om, at regeringen går ind for, at pengeinstitutter og realkreditinstitutter skal have offentlige repræsentanter. Som ordføreren for forslagsstillerne ved, var det samme overbevisning, der førte til, at et flertal af partier under behandlingen af forsikringslovgivningen kort før jul fik indsat en bestemmelse om, at der også skal være offentlige repræsentanter i forsikringsaktieselskaber og pensionsaktieselskaber. Dette vil dog først træde i kraft den 1. august 1993. Såvel forsikringsselskaber og realkreditinstitutter som pengeinstitutter er så store finansielle enheder og påvirker det danske samfund så meget, at det er rimeligt med en offentlig repræsentant.

Finansielle institutter arbejder med betroede midler, og offentlige repræsentanter er medlemmer, der er udpeget til at varetage bl.a. samfundsinteresser. Selv om offentlige repræsentanter har samme rettigheder og pligter som andre bestyrelsesmedlemmer, har de mulighed for i bestyrelsen specielt at lægge vægt på disse samfundsinteresser og kan ad den vej påvirke den øvrige bestyrelse til at træffe de beslutninger, der gavner indskyderne og de betroede midler bedst.

Vi er som sagt tilhængere af, at der er samfundsmæssig indsigt i finansielle institutter. Udnævnelserne sker for fire år ad gangen. For de landsdækkende pengeinstitutter udnævner jeg som industriminister de offentlige repræsentanter uden forudgående indstilling, mens jeg ved udnævnelse til lokale pengeinstitutter udnævner offentlige repræsentanter efter indstilling fra primærkommuner eller amtskommuner.

Men jeg kan sige, at jeg er forholdsvis frit stillet med hensyn til, hvem jeg udnævner; der er nemlig ikke fastsat bestemte krav om faglige kriterier for udnævnelse af offentlige repræ-

sentanter eller andre særlige kriterier for udnævnelser. Det fremgår ligefrem af betænkningen fra 1974, at det ikke er hensigten at stille krav om særlig indsigt i pengeinstitutsektoren. Ved udnævnelsen af en offentlig repræsentant måtte der i højere grad lægges vægt på, at den pågældende er i besiddelse af en god vurderingsevne og kendskab til de dele af samfundet, som banker og sparekasser virker i.

Jeg er åben over for at diskutere med Folketingets partier, hvilke specielle hensyn den offentlige repræsentant skal varetage. Jeg mener dog fortsat, at offentlige repræsentanter skal have samme rettigheder og pligter som andre bestyrelsesmedlemmer. Industriministeriet har for nylig afholdt et seminar for offentlige repræsentanter for at få diskuteret bl.a. denne problemstilling. Folketingets Erhvervsudvalg var som bekendt også inviteret. Jeg ved, at de offentlige repræsentanter fandt, at seminaret var en vældig god idé.

Andre muligheder for at forbedre arbejdsvilkårene for offentlige repræsentanter kan overvejes, og jeg er også åben over for at diskutere forbedringer, som man under drøftelserne i Folketinget måtte foreslå.

Men som sagt kan regeringen ikke gå ind for det foreliggende lovforslag – af de grunde, som jeg har nævnt.

Sonja Mikkelsen (S):

Da Socialdemokratiets ordfører vedrørende dette lovforslag, hr. Erling Olsen, ikke kan være til stede, skal jeg tilkendegive Socialdemokratiets opfattelse.

Dette lovforslag vil afskaffe de offentlige repræsentanter i pengeinstitutternes og realkreditinstitutternes bestyrelser, og efter at Fremskridtspartiet har fremsat sit lovforslag, har et bredt flertal i Folketinget desuden vedtaget også at indføre offentlige repræsentanter i forsikringsselskabernes bestyrelser; det var ganske vist uden Fremskridtspartiets stemmer.

For Socialdemokratiet er hovedbegrundelsen for, at de finansielle institutioner skal have offentlige repræsentanter i deres bestyrelser, at de arbejder med betroede midler. De offentlige repræsentanter i bestyrelserne skal derfor i deres arbejde lægge vægt på samfundsinteresser, men også på at sikre indskydernes og forsikringstagernes interesser. Socialdemokratiet har selv været initiativtager til at få offentlige re-